

גרמוטאי ואחותו

סלובקיה

מעבר ליערות, מעבר להרים חי גרמוטאי עם אחותו גלנקה. יום אחד ישבה גלנקה באחו והכינה זר פרחים כשהגיע מלך הרוחות, חטף אותה ולקח לא ידוע לאן. אחיה גרמוטאי אסף מיד את סוסו ורכב כדי להחזיר את אחותו. ימים רבים חיפש אותה, אנשים רבים שאלו, אך איש לא ידע ולא שמע עליה ולעזור לא יכול היה. בחיפושים שלו הגיע גרמוטאי לארץ הציפורים. ורצה לצוד ציפור אחת לארוחה כשהופיע לפניו ברוזה אפורה, מלכת הציפורים וביקשה:
"אל תצוד ציפורים שלנו, גרמוטאי. מוטב שתעזור לי לספור אותן ואני אפצה אתך

על כך."

גרמוטאי הסכים ועזר לספור, וכשספר כבר את כל הציפורים שביער הברווזה האפורה, מלכת הציפורים, נתנה לו נוצת זהב ואמרה:

"אם תזדקק לעזרה זרוק את הנוצה על הארץ ואנו נבוא ונעזור לך."

גרמוטאי שם את הנוצה בכיס ורכב
הלאה.

בסוף הגיע גרמוטאי ליער חשור. עייף
היה כבר ורצה לנוח. מצא מקום טוב
ואסף זרדים כדי להכין מדורה, אך לא
הרגיש שבקרבת המקום עומד תל קטן,
קן הנמלים. הנמלים פחדו שהמדורה שלו
תהרוס את הקן ומלך הנמלים בא אליו
וביקש:

"תמצא מקום אחר
למדורה, בחור צעיר."
הסכים גרמוטאי ומלך
הנמלים נתן לו במתנה
אצטרובל קטן ואמר:

"אם רק תזרוק את האצטרובל על הארץ,
יבואו הנמלים שלי ויעזרו לך."
חייך גרמוטאי - במה כבר יכולות לעזור

לו הנמלים הקטנות? מלך הנמלים ראה
את החיור והוסיף "ומחר בבוקר הנמלים
שלי יראו לך את הדרך לארמון מלך
הרוחות, שם מוחזקת אחותך."
גרמוטאי שמח מאוד ומוקדם בבוקר הלך
אחרי הנמלים בשביל שהוביל אותו
לארמון מלך הרוחות.
בא גרמוטאי לארמון, השתחוה למלך
הרוחות וביקש שיחזיר לו את אחותו.
המלך נאנח ואמר:
"חבל לי להיפרד מאחותך, גרמוטאי, היא
קוראת לי ספרים, משחררת אותי
ממחשבות קשות. אבל מילא. אתן לך
אותה אבל קודם תמלא לי שרות אחד.
היו לי באסם ערמות של זרעי פרג
וגרעיני דחן. רוח טיפשה אחת הסתובבה
באסם וערבבה את הכל ביחד ועכשיו לא

ניתן להשתמש בזרעים האלה. הלילה
תפריד לי את התערובת לשתי ערמות,
אחת של פרג, שניה של דחן ומחר תוכל
לקחת הביתה את אחותך."

גרמוטאי נכנס לאסם ושחור נעשה לו
בעיניים. ערמה גדולה של זרעים של פרג
ודחן מעורבבים היתה מונחת לפניו.
מה עושים? ואז עלה בדעתו לנסות את
האצטרובל של מלך הנמלים. הוא הוציא
אותו מהכיס וזרק על רצפת האסם. מיד
מכל הצדדים התחילו להופיע אלפי
נמלים וניגשו לעבודה. תוך זמן קצר כל
הזרעים היו בשתי ערמות הזרעים
נפרדות - של הדוחן ושל הפרג.

"טוב" אמר למחרת מלך הרוחות "תוכל
לקחת את אחותך, אך יש לנו בעיה
קטנה. אתמול בערב נעלתי את חדר

הלינה שלה וכשרציתי בבוקר לפתוח את
המנעול מפתח הזהב התחלק מידיי ונפל
לתוך האגם. עד שלא תוציא אותו לא
נוכל לפתוח את החדר."

הפעם גרמוטאי לא חשב הרבה. הוא
הוציא את נוצת הזהב שקיבל ממלכת
הציפורים וזרק על הארץ.

מיד הופיעה הברווזה האפורה. היא
שמעה על המפתח שבאגם ונתנה זעקה
חזקה. תוך דקות ספורות על פני האגם
הופיעה להקת ברווזים וכולן תקעו את
ראשיהם במים. מצחיק נראה האגם
כשרק זנבות ברווזים נראים על פני מים.
הברווזים מצאו את מפתח הזהב מהר
מאוד וגרמוטאי יכול היה לתת אותו למלך
הרוחות.

"בוא וקח את אחותך" אמר המלך

כשפתח את דלת החדר.

וגרמוטאי הביט לחדר ונדהם. בחדר עמדו עשר נערות, אחת דומה לשניה כמו טיפות מים. איך יוכל להבחין מי מהן אחותו? הוא הלך סביב הנערות, כולן קרצו וחייכו אליו אך הוא לא יכול היה להבחין בכל סימן, ובכל תנועה מיוחדת של אחותו. מה שעשתה נערה אחת, עשו כל היתר.

"אנא אחותי, תני לי סימן, תרימי את ידך" אמר גרמוטאי, ועשרת הנערות הרימו ידיים, כולן באותה התנועה. ואז בא רעיון לראשו. "אחותי, כתבי את שמך באצבע באוויר" אמר.

עשר אצבעות התרוממו באוויר אך רק אחת מהן ידעה לכתוב את השם "גלנקה". היתר עשו צורות סתמיות

באוויר.

"הנה, זו היא!" קרא גרמוטאי בשמחה. למלך הרוחות לא נשארו כבר תירוצים וגרמוטאי חטף מהר את אחותו, הושיב אחריו על הסוס וחזר אתה הביתה.

